

"de zak van Nico Muis"

Nico muis was bezig met een zak kruidnoten. Hij was de zak aan het vullen, want hij zou de holletjes langs gaan om te strooien. Het ging langzaam want Nico had een heel speciale werkwijze. Eén nootje in de zak, twee nootjes opeten. Dat kost natuurlijk tijd en de, aanvankelijk nog gestroomlijnde, gestalte van Nico leed er ook erg onder. Hij begon op te zwellen. Toen de zak voor twee derde deel gevuld was, hield Nico het voor gezien. Hij kon geen pap meer zeggen. Zijn bloedvaten begonnen dicht te slibben en zijn bloedsuiker steeg naar gevaarlijke hoogten. Hij waggelde de holletjes langs, de mijter scheef op één oor, de kwabbige muizenwangen puilend over een, duidelijk valse, loszittende baard. Hij paste niet eens meer door de ingang van de holletjes en was genoodzaakt buiten elk holletje een bergje kruidnootjes achter te laten. Dat trok de aandacht van Zwarte poes, die Nico al snel in de smiezen had. Het duurde niet lang of Nico verdween in de maag van Zwarte poes. En zo had Nico zowel de muizen als de zwarte poes een heerlijk avondje bezorgd.

© november 2009, Alida, BasicPublishing.nl